

[Oluf Pedersen.]

partierne da ikke at faa Flertal i Landstinget nu ved Landstingsvalget? Saa kan man jo gennemføre den Ordning, som man dengang var Tilhænger af. Eller venter Regeringspartierne at faa Flertal ved Landstingsvalget og venter, at Forpligtelserne bliver saa store, at det gælder om at faa nogle af dem til Side først, saa man kan slippe billigere fra de Løfter, man har givet? Det forekommer mig, at det Forslag, her foreligger, er en Ødslen med Statens Penge.

Jeg vil ikke erkende, at Nationalbanken har Ret til at lade det hele ende i Kaos, naar Oktrojen udløber, men selv om Nationalbanken vil det, kan Rigsdagen jo vedtage, at Sedlerne skal indløses af en ny Bank, og saa kan den stille med disse Sedler over for Nationalbanken, det vil sige, at Regering og Rigsdag uden at træde nogen for nær har al den Magt over for Nationalbanken, som man kunde ønske. Jeg mener, at det er urimeligt, at man vil betale Nationalbanken 20 Mill. Kr. mere end det, der højst burde være Tale om. Jeg mener, at det er uanstændigt og ufor-svarligt, og det var da ogsaa saadan, at det ærede Medlem Hr. Krag, da vi behandlede Regeringens Forslag første Gang i Maj 1934, fandt, at det var urimeligt at betale saa høj Pris for Nationalbanken som den, der var stillet Forsalg om, idet det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at de Midler, Nationalbanken havde, var Midler tilvejebragt i Kraft af et Monopol, som Banken havde faaet af det offentlige.

Det vil sige, at man praktisk talt fra alle Sider er enig om, at det er en urimelig høj Betaling, der er tilbudt Nationalbanken, og saa maa det være ligetil, at man gaar imod denne urimelig høje Betaling. Det kan da ikke være saadan, at Regeringspartierne nu vil yde denne høje Betaling og dernæst gaa ud og fortælle Befolkningen, at i Virkeligheden var de Modstander af det. Nej, jeg synes, at man snart maa lære at tage Ansvaret for det, man gør, og at det ogsaa maa gælde Regeringspartierne.

Vi har stillet et Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 20 uden for Betænkningen, som fastslaar, at naar Nationalbankens Aktionærer er betalt og betalt mere end rigtigt, bør Repræsentantskabet i den gamle

Bank, som delvis gaar over i den nye Bank, i alt Fald ikke være i Stand til at hindre en rimelig Ordning af vort Lands Pengevæsen i Fremtiden. Disse Folk har efter min Opfattelse ikke mere at gøre med Banken end andre, efter at Staten har overtaget Banken. Det forekommer mig, at den Ordning, som man her har fundet frem til, er en privatkapitalistisk Ordning, som man maa afvise, og jeg forstaar ikke, at Partiet Venstre kan have den Opfattelse, at denne Privatkapitalisme skal yderligere understøttes, at man vil give den en større Magt. Naar Forholdet er det, at det er det offentlige, Staten, der køber Banken, maa det dog ogsaa være Staten, der skal raade for den og ikke andre end den, der har købt og betalt den.

At forlange, at Staten skal købe en Forretning, som har haft særlig gode Vilkaar for at tjene Penge, købe den og give en urimelig høj Betaling for den, og at derefter skal de, der ejede den gamle Forretning, ogsaa raade over den nye — det er en Forretningsmetode, som er saa uforstandig som vel muligt, men derfor kan det jo aabenbart godt lade sig gøre at faa noget saadant vedtaget her i Rigsdagen med Tilslutning fra Regeringspartierne. Det overrasker mig ikke, at det faar Tilslutning fra konservativ Side, det passer udmærket til den Politik, dette Parti sædvanlig fører.

Nationalbankens Oktroj udløber først i 1938. Jeg finder det naturligt at vente til den Tid med en Nyordning og mener, at man i alt Fald ikke skal foregribe Begivenhedernes Gang forud for Landstingsvalget ved at give en ganske urimelig høj Pris for denne Bank, blot for at faa sluttet et Forlig med Det konservative Folkeparti. Vi ønsker, at der skal finde en Nyordning Sted, men at denne Nyordning bør sikre et mere sikkert Pengevæsen med en værdifast Krone, at vi ved Nyordningen bør spares for den store Udgift til Guldbeholdningen, og at vi bør overtage Nationalbanken, hvis det kan lade sig gøre at faa en Overenskomst med Nationalbanken, men at det kun bør ske til en rimelig Betaling, og det vil efter min Opfattelse sige en Betaling, der svarer til, hvad Aktierne blev noteret i paa det Tidspunkt, da Guldløseligheden blev suspenderet, det vil